

بررسی ارتباط عفونت هلیکوباتر پیلوری با علائم بالینی و یافته‌های اندوسکوپیک و هیستولوژیک در بیماران مبتلا به اولسر پیتیک و گاستریت

مهرداد حق ازی: پزشک، فوق تخصص گوارش، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

* علی کبیر: پزشک، MPH، دکترای تخصصی اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات جراحی‌های کم تهاجمی، گروه پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران (نوسنده مسئول). aikabir@yahoo.com

تینا شوشتاری زاده: پزشک، متخصص پاتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران. tinashooshtarizadeh@gmail.com

محمد علی کریمی: پزشک، متخصص رادیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران. mkarimidr@yahoo.com

محمد ابراهیم قمرچهره: پزشک، فوق تخصص گوارش، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله، تهران، ایران. meg.chehreh@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۰/۲۴ تاریخ پذیرش: ۹۴/۲/۶

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به سهم مهم بیماران بدون عفونت *H.pylori* (-HP) در اولسر پیتیک وجود احتمالی فاکتورهای دیگر غیر از *H.pylori* در ایجاد آن، برای روشن تر شدن ارتباط عفونت *H.pylori* با علائم بالینی و یافته‌های اندوسکوپیک و هیستولوژیک ما دو گروه بیماران + HP و -HP را مورد مقایسه قرار دادیم.

روش کار: در این مطالعه مقطعی، ۱۶۶ بیمار که با شکایات گوارشی مطرح کننده اولسر پیتیک، گاستریت و سایر اختلالات معده و دئودنوم به درمانگاه گوارش بیمارستان طالقانی تهران مراجعه کرده بودند تحت اندوسکوپی فوکانی قرار گرفته و بر اساس نتیجه کشتن نمونه بیوپسی انجام شده به دو گروه + HP و -HP تقسیم شدند.

یافته‌ها: ۸۶ بیمار در گروه + HP (مورد) و ۸۰ نفر در گروه -HP (کنترل) قرار داشتند. میانگین سنی و توزیع جنسی دو گروه اختلاف آماری معنی‌داری نداشت. تنها علامتی که اختلاف معنی‌داری در دو گروه داشت درد ناشی از گرسنگی بود (۷/۵٪ در گروه + HP و صفر در گروه -HP). $p=0.01$. در اندوسکوپی زخم گوارشی در بیماران + HP به طور معنی‌داری بیشتر از گروه -HP بود (۱۷/۴٪ در برابر ۱/۳٪). در آنالیز چند متغیری لجستیک عفونت هلیکوباتر پیلوری بطور مستقل با مشاهده زخم در اندوسکوپی رابطه داشت ($p=0.007$). دامنه اطمینان $95\% = 16/59$ (ratio).

نتیجه‌گیری: نمی‌توان تنها با در نظر گرفتن علائم بالینی و تشخیص اولسر پیتیک یا گاستریت این طور قضاوت کرد که بیمار مبتلا به عفونت *H.pylori* است، بلکه برسی بیمار از نظر عفونت *H.pylori* قبل از شروع رژیم ریشه‌کنی آن ضروری است.

کلیدواژه‌ها: دیس پیسی، عفونت *H.pylori*، علائم بالینی، یافته‌های اندوسکوپیک، یافته‌های هیستولوژیک

حاکی از آن هستند که بیش از ۹۰٪ اولسرهای دئودنوم و ۶۰٪ اولسرهای معده با عفونت *H.pylori* همراه‌اند (۲)، اما امروزه عقیده بر آن است که شیوع عفونت *H.pylori* در مبتلایان به اولسر پیتیک تا این حد هم زیاد نیست (۳-۶) و حتی در برخی مطالعات نقش دقیق *H.pylori* در ایجاد اولسر پیتیک یا اختلالات گوارشی دیگر تا حدی زیر سؤال رفته است (۷-۹).

یکی از سؤالاتی که در این زمینه مطرح است این است که شیوع عفونت *H.pylori* بسیار بیشتر از شیوع اولسر پیتیک است و اینکه بسیاری از افراد مبتلا به این عفونت دچار اولسر پیتیک

مقدمه

بعد از کشف هلیکوباتر پیلوری (*H.pylori*) توسط وارن و مارشال و اعطای جایزه نوبل به آن‌ها تحول عظیمی در طب به وجود آمد، چراکه با ریشه‌کنی این باکتری اولسر پیتیک که یک بیماری مزمن و عودکننده بود در بسیاری از موارد (نه همه آن‌ها) به راحتی معالجه می‌شد. مطالعات مختلف شیوع این عفونت را در مبتلایان به اولسر پیتیک و حتی گاستریت به حدی زیاد گزارش کرده‌اند که بسیاری از پزشکان بدون برسی وجود این عفونت، بیماران خود را تحت درمان ریشه‌کنی قرار می‌دهند (۱). مطالعات گذشته *H.pylori*

غذا)، بیدار شدن از خواب با درد شکم، سوزش سر دل، بی اشتھایی یا افزایش اشتها، نفخ، آروغ زدن، عدم تحمل غذای چرب، سیری زودرس، تھوع، استفراغ، دیسفاژی، اودینوفاژی، پری معده، کاهش وزن، ملنا و هماتومز. در اندوسکوپی فوقاری بیماران نیز ویژگی هایی شامل وجود زخم، قرمزی، توده، ندولاریتی، ضایعات انفیلتراتیو، اروزیون و فیشر بررسی شدند و همچنین تست اوره آز سریع (RUT) روی نمونه بیوپسی انجام گرفت. در بررسی هیستوپاتولوژیک نمونه های بیوپسی نیز تجمع لنفاتیک، متاپلازی روده ای، دیسپلازی، تراکم *H.pylori*، آتروفی، اروزیون و فعالیت التهابی در کورپوس و آنتروم معده مورد ارزیابی قرار گرفتند.

بیمارانی از مطالعه حذف شدند که: ۱- طی سه ماه گذشته رژیم ریشه کنی *H.pylori* دریافت کرده بودند؛ ۲- حاضر به انجام اندوسکوپی نبودند؛ یا ۳- شرح حال کامل (بخصوص داروهای مصرفی) نمی دادند.

برای همه بیماران پس از ۸ ساعت ناشتا بودن، اندوسکوپی فوقاری تحت بی حسی موضعی فارنزیال در وضعیت خوابیده به پهلوی چپ انجام شد. نقص (defect) مخاطی به طول بیشتر مساوی ۵ میلی متر (حداقل در یک جهت) به عنوان اولسر و کمتر از آن به عنوان اروزیون در نظر گرفته شد.

در اندوسکوپی یک نمونه بیوپسی از آنتر برای انجام rapid urease test و یک نمونه دیگر برای کشت *H.pylori* گرفته شد. همچنین دو نمونه بیوپسی از آنتر و دو نمونه از کورپوس تهیه شد و پس از فیکس شدن در محلول ۴۰ g/L فرمالدئید برای بررسی پاتولوژیک ارسال شد. بعلاوه، اگر ضایعه ای هم دیده می شد یک بیوپسی آکادمیک از آن برداشته می شد.

نمونه های ارسال شده برای بررسی هیستوپاتولوژیک پس از رنگ آمیزی گیمسا توسط دو پاتولوژیست (بدون اطلاع از نتیجه کشت *H.pylori*) بررسی شدند.

در آنالیز آماری از نرم افزار SPSS-15 استفاده نمودیم. جهت آنالیز یک متغیری از t- Student's test برای متغیرهای کمی و Chi-square test

نیستند (۱۱-۱۰). از سوی دیگر، سهم بیماران بدون عفونت *H.pylori* در مبتلایان به اولسر پپتیک و گاستریت در حال افزایش است (۱۱ و ۹)، بطوریکه در مطالعه ای که توسط Chu و همکارانش از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۲ انجام گرفت ۳۰٪ از بیماران از نظر عفونت *H.pylori* منفی بودند (- HP) و نسبت موارد - HP به HP+ سالانه بیشتر می شد (۱). در مطالعه اخیری در سال ۲۰۱۴، درصد افراد فاقد عفونت *H.pylori* به ۶۲/۳٪ رسیده است (۱۲).

با توجه به سهم مهمن - HP در اولسر پپتیک وجود احتمالی فاکتورهای دیگر غیر از *H.pylori* در ایجاد آن، لازم است بیماران + HP و - HP با یکدیگر مقایسه شوند. در این مطالعه بیمارانی را که با شکایات گوارشی مطرح کننده اولسر پپتیک، گاستریت و سایر اختلالات معده و دئودنوم به درمانگاه گوارش بیمارستان طالقانی تهران مراجعه کردند به دو گروه HP+ و - HP تقسیم نموده و آنها را از نظر علائم و نشانه های بالینی و یافته های اندوسکوپیک و پاتولوژیک مورد مقایسه قرار گرفتند. در واقع، هدف از انجام این مطالعه تعیین ارتباط بین عفونت هلیکوباکتر پیلوری با ویژگی های بالینی، اندوسکوپیک و هیستولوژیک این بیماران بود.

روش کار

در این مطالعه مقطعی همه بیمارانی که با دیس پپسی (Dyspepsia) و سایر شکایات گوارشی مطرح کننده اولسر پپتیک، گاستریت و سایر اختلالات معده و دئودنوم از ۱۱/۱۱ تا ۳/۳۱ ۸۴/۱۱/۱ به درمانگاه گوارش بیمارستان طالقانی تهران مراجعه کرده بودند و اندیکاسیون اندوسکوپی داشتند، تحت اندوسکوپی فوقاری قرار گرفتند. بر اساس نتیجه کشت نمونه بیوپسی از ۱۶۶ بیمار اندوسکوپی شده، این بیماران به دو گروه HP+ و - HP تقسیم شدند. این دو گروه از نظر علائم و نشانه های بالینی، یافته های اندوسکوپی و نتایج هیستولوژی مورد مقایسه قرار گرفتند.

علائم بالینی مورد بررسی عبارت بودند از: درد شکم (شامل محل و کیفیت درد و ارتباط آن با

HP + درد شکم و نفخ بودند که هر یک در ۷۷/۹٪ از این بیماران وجود داشتند. کمترین فراوانی نیز مربوط به هماتمز بود که در هیچ یک از بیماران وجود نداشت. در گروه - HP شایع ترین علامت بالینی درد شکم (۸۶/۳٪) و نادرترین علامت بالینی ملنا، هماتمز، دیسفاژی و اودینوفازی بودند که هر یک دریک بیمار (۱/۳٪) وجود داشتند. مقایسه فراوانی علائم بالینی در دو گروه در جدول ۱ آورده شده است.

همان طور که از جدول ۱ مشخص است، تظاهرات بالینی دو گروه تفاوت چندانی نداشت و در اکثر علائم بین دو گروه تشابه وجود داشت. تنها علامتی که اختلاف معنی داری در دو گروه داشت درد ناشی از گرسنگی بود که در ۷/۵٪ از بیماران گروه - HP وجود داشت، ولی در هیچ یک از بیماران گروه + HP دیده نشد (۰/۰٪). (p=).

یافته های اندوسکوپیک: از ۹ متغیر مورد

METABOLIC HUMORAL AND INFLAMMATORY MARKERS IN PATIENTS WITH H. PYLORI INFECTION

P value استفاده شد. اختلاف با کمتر از ۰/۰۵ از نظر آماری معنی دار در نظر گرفته شد و فاکتورهای مهم در آنالیز یک متغیری وارد آنالیز چند متغیری با استفاده از رگرسیون لجستیک شدند.

یافته ها

از مجموع ۱۶۶ بیمار مورد بررسی ۸۶ بیمار (۵۱/۸٪) در گروه + (مورد) و ۸۰ نفر (۴۸/۲٪) در گروه - HP (کنترل) قرار داشتند. میانگین سنی دو گروه اختلاف آماری معنی داری نداشت ($42/33 \pm 15/08$ سال در گروه HP^+ و $17/64$ در گروه - HP، $p=0/156$). از نظر توزیع جنسی نیز دو گروه تفاوت معنی داری نداشتند؛ مردان و زنان در گروه مورد به ترتیب ۳۷ (۴۳٪) و ۴۹ (۵۷٪) نفر و در گروه کنترل به ترتیب ۳۸ (۴۷٪) و ۴۲ (۵۲٪) نفر بودند (p=0/561).

علائم بالینی: شایع ترین علامت بالینی بیماران

جدول ۱- مقایسه علائم بالینی دو گروه + HP و - HP

علائم بالینی	گروه <i>H.pylori</i> مثبت		گروه <i>H.pylori</i> منفی		مقدار احتمال
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
درد شکم	۶۷	۷۷/۹	۶۹	۸۶/۳	۰/۱۶۳
درد میانه شکم	۴	۵	۲	۲/۳	۰/۴۳۰
درد هیپوگاستر	۰	۰/۰۰	۰	۰/۰۰	-
درد سوزشی	۵۱	۵۹/۳	۴۷	۵۸/۸	۰/۹۴۲
درد ناشی از گرسنگی	۰	۰/۰۰	۶	۷/۵	۰/۰۱۰
بی اشتها	۴۶	۵۳/۵	۳۸	۴۷/۵	۰/۴۵۹
افزايش اشتها	۷	۸/۱	۲	۲/۵	۰/۰۹۹
بیدار شدن با درد	۳۲	۳۷/۲	۲۹	۳۶/۳	۰/۸۹۸
سوژش سر دل	۳۸	۴۴/۲	۳۵	۴۳/۸	۰/۵۵۲
عدم تحمل غذای چرب	۳۵	۴۰/۷	۲۸	۳۵	۰/۶۹۸
نفخ	۶۷	۷۷/۹	۶۴	۸۰	۰/۳۹۰
آروغ زدن	۵۷	۶۳/۳	۵۱	۶۳/۸	۰/۵۶۷
سیری زودرس	۴۴	۵۱/۲	۴۱	۵۱/۳	۰/۲۳۵
ملنا	۱	۱/۲	۱	۱/۳	۰/۱۹۳
هماتمز	۰	۰/۰۰	۱	۱/۳	۰/۲۹۸
کاهش وزن	۲۷	۳۱/۴	۲۶	۳۲/۵	۰/۶۴۱
تهوع	۳۱	۳۶	۲۹	۳۶/۳	۰/۹۷۸
استفراغ	۱۳	۱۵/۱	۱۲	۱۵	۰/۹۸۳
دیسفاژی	۲	۲/۳	۱	۱/۳	۰/۵۴۴
اودينوفازی	۰	۰/۰۰	۱	۱/۳	۰/۳۳۷
پری معده	۵۰	۵۸/۱	۴۶	۵۷/۵	۰/۸۶۱
استرس روحی	۵۱	۵۹/۳	۴۱	۵۱/۳	۰/۲۶۱

مقدار احتمال	جدول ۲ - مقایسه یافته‌های اندوسکوپیک دو گروه HP+ و HP-				یافته‌های اندوسکوپیک
	گروه H.pylori منفی		گروه H.pylori مثبت		
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
< .۰۰۱	۱/۳	۱	۱۷/۴	۱۵	اولسر
.۰۹۸۱	۸۱/۳	۶۵	۸۱/۴	۷۰	قرمزی
.۰۸۷۳	۱/۳	۱	۱/۲	۱	انسداد
.۰۳۲۹	۶/۳	۵	۱۰/۵	۹	اروزبیون
.۰۳۳۳	۰/۰۰	۰	۱/۲	۱	توده
.۰۰۰۴	۳۲/۵	۲۶	۵۴/۷	۴۷	Rut
.۰۸۱۳	۲۱/۳	۱۷	۱۹/۸	۱۷	ندولاریتی
-	۰/۰۰	۰	۰/۰۰	۰	ضایعه انفیلتراتیو
-	۰/۰۰	۰	۰/۰۰	۰	فیشر

Corpus Activity ضعیف داشتند ($p=0.019$). Corpus Activity متوسط و شدید در بین دو گروه تفاوت معنی‌داری نداشت. سایر ویژگی‌های پاتولوژیک در دو گروه اختلاف معنی‌داری نداشتند. مقایسه نتایج بررسی پاتولوژی دو گروه HP+ و HP- در جدول ۳ آورده شده است.

آنالیز رگرسیون لجستیک چندمتغیری نشان داد که از بین متغیرهای درد ناشی از گرسنگی، وجود اولسر و مثبت بودن RUT در اندوسکوپی و Corpus Activity و تراکم باکتری در تنه و آنتروم معده، تنها متغیری که می‌توانند وجود عفونت هلیکوباکتر پیلوری را بطور مستقل پیشگویی کنند؛ مشاهده زخم در اندوسکوپی [۰.۹۵٪؛ ۰.۱۲۹، ۰.۱۵۷]، $P=0.007$] دامنه اطمینان $= ۰.۰۱۰$ (odds ratio = $16/69$) است.

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اینکه شیوع عفونت *H.pylori* در مبتلایان به اولسر پیتیک تا حد بیش از ۹۰٪ گزارش شده است (۲)، بسیاری از پزشکان انجام بررسی‌های تشخیصی برای این عفونت در این دسته از بیماران را غیرضروری می‌دانند؛ اما امروزه عقیده بر آن است که شیوع عفونت *H.pylori* در مبتلایان به اولسر پیتیک تا این حد هم زیاد نیست (۳-۵). شیوع عفونت *H.pylori* نسبت به شیوع اولسر پیتیک در بسیاری از نقاط دنیا بسیار بیشتر است، به عبارت دیگر بسیاری از افراد دارای

بررسی در اندوسکوپی تنها دو مورد اختلاف معنی‌داری در بین دو گروه داشتند؛ اولسر واضح در ۱۵ مورد (۱۷/۴٪) از بیماران + HP دیده شد، در حالی که در گروه HP- تنها ۱ مورد (۱/۳٪) اولسر داشت ($p<0.001$). همچنین تست اوره آز سریع (RUT) در ۴۷ مورد (۵۴/۷٪) از بیماران + HP مثبت شد، در حالی که در گروه HP- نتیجه RUT در ۲۶ مورد (۳۲/۵٪) مثبت بود ($4/7$ ٪)، $1/33$ دامنه اطمینان $= 2/5$ ٪؛ $odds\ ratio = ۰.۹۵$ (odds ratio = 0.010) (جدول ۲).

یافته‌های پاتولوژیک: در بررسی پاتولوژیک نمونه بیوپسی گرفته شده در حین اندوسکوپی ویژگی‌هایی مثل تجمع لنفاتیک، متاپلازی روده ای، تراکم هلیکوباکتر پیلوری، اروزبیون و آتروفی در دو ناحیه تنه معده و آنتروم بررسی شدند. دو گروه بیماران - HP و + HP در سه ویژگی پاتولوژیک تفاوت معنی‌داری داشتند:

میزان بار *H. pylori* در تنه معده بیماران گروه HP+ در ۵۲ مورد (۶۰/۴٪) متوسط تا شدید بود، ولی در گروه HP- این حالت در ۳۰ مورد (۳۷/۶٪) وجود داشت ($p=0.019$).

میزان بار *H. pylori* در آنتروم معده بیماران گروه + HP در ۶۴ مورد (۷۲/۱٪) متوسط تا شدید بود، ولی در گروه HP- این حالت در ۲۹ مورد (۳۶/۳٪) وجود داشت ($p<0.001$).

در بررسی پاتولوژیک Corpus Activity در یک سوم (۳۱٪) بیماران گروه HP+ خفیف بود، در حالی که در گروه HP- تنها ۱۵٪ از موارد

جدول ۳ - مقایسه نتایج بررسی پاتولوژیک دو گروه + HP و - HP

مقدار احتمال	گروه H.pylori مثبت			تعداد	بافت‌های پاتولوژیک
	درصد	تعداد	درصد		
.۰/۱۹۳	۱۶/۳	۱۳	۲۴/۴	۲۱	Lymphatic Aggregation In Corpus
.۰/۵۷۹	۵/۱	۴	۳/۵	۳	Intestinal Metaplasia In Corpus
.۰/۰۱۹	۳۸/۸	۳۱	۲۷/۹	۲۴	خیف H.pylori in Corpus
	۲۱/۳	۱۷	۳۹/۵	۳۴	متوسط
	۱۶/۳	۱۳	۲۰/۹	۱۸	شدید
-	۰/۰۰	۰	۰/۰۰	۰	Dysplasia In Corpus
.۰/۶۰۳	۱/۲	۱	۲/۳	۲	Erosion In corpus
.۰/۸۱۷	۵	۴	۵/۸	۵	Atrophy In Corpus
.۰/۸۴۶	۳۰	۲۴	۳۱/۴	۱۷	Lymphatic Aggregation In Antrum
.۰/۲۲۱	۱۳/۸	۱۱	۷/۱۱	۱۰	Intestinal Metaplasia In Antrum
.۰/۴۹۸	۰/۰۰	۰	۲/۳	۲	Erosion In Antrum
.۰/۳۹۰	۰/۰۰	۰	۲/۳	۲	Dysplasia In Antrum
.۰/۵۷۴	۱۰	۸	۸/۱	۷	Atrophy In Antrum
.۰/۰۵۸	۱۷/۵	۱۴	۲۰/۹	۱۸	خیف Antrum Activity
	۲۰	۱۶	۳۴/۹	۳۰	متوسط
	۷/۵	۶	۹/۳	۸	شدید
.۰/۰۱۹	۱۵	۱۲	۳۱	۲۷	خیف Corpus Activity
	۱۵	۱۲	۲۰/۹	۱۸	متوسط
	۸/۸	۷	۹/۳	۸	شدید
< .۰/۰۰۱	۵۶/۳	۴۵	۱۹/۸	۱۷	خیف H.pylori in Antrum
	۱۸/۸	۱۵	۳۷/۲	۳۲	متوسط
	۱۷/۵	۱۴	۳۴/۹	۳۰	شدید

تنها درد ناشی از گرسنگی در بیماران HP+ بطور معنی‌داری بیشتر از بیماران HP وجود داشت. فراوانی ۲۱ علامت بالینی دیگر در دو گروه اختلاف معنی‌داری نداشت و حتی شایع‌ترین (درد شکم) و نادرترین علامت (هماتمز) در دو گروه HP+ و HP- مشابه بود.

نتایج مطالعات دیگر اندکی با نتایج ما تفاوت دارد. به عنوان مثال در مطالعه Chu و همکارانش بیماران HP- خونریزی گوارشی بیشتری داشتند و همچنین میزان استرس روحی آن‌ها بیشتر از بیماران HP+ بود (۱). Saeki T و همکارانش نیز در مطالعه‌ای مشابه دریافتند که بطور کلی دیس پیسی در بیماران HP+ بیشتر و شدیدتر از بیماران HP- است، ولی آن‌ها مثل مطالعه ما هر یک از علائم را به صورت جداگانه مقایسه نکردند (۹). در برخی مطالعات ویژگی‌های دیگری مثل سابقه مصرف داروهای NSAID، الكل و سیگار یا

H.pylori به اولسر پیتیک یا گاستریت مبتلا نمی‌شوند (۷ و ۱۰) از سوی دیگر، سهم بیماران بدون عفونت H.pylori در مبتلایان به اولسر پیتیک و گاستریت در حال افزایش است و دست کم ۳۰٪ از این بیماران را شامل می‌شوند (۱۱ و ۱۳).

ما در این مطالعه ویژگی‌های بالینی و یافته‌های اندوسکوپی و پاتولوژی بیماران مبتلا به اولسر پیتیک HP+ و - HP را مورد مقایسه قرار دادیم. در این مطالعه میانگین سنی دو گروه تفاوت معنی‌داری نداشت؛ اما در مطالعات دیگر مثل Matalanen و همکارانش (۷) و Matalanen Kempainen (۱) و Matalanen Chu (۱۳) دیده شده است که بیماران - HP سن بالاتری از بیماران HP+ دارند (p= ۰/۰۱).

در مطالعه حاضر مشاهده نمودیم که بسیاری از علائم بالینی بیماران HP+ و - HP مشابه است و

همچنین بیماران- HP بیشتر از بیماران+ HP مخاط گاستریک نرمال (٪۵۳) داشتند (۱۱). در مطالعه Saeki T و همکارانش (۲۰۰۵) اروزیون و آتروفی مخاطی در اندوسکوپی بیماران HP+ بسیار بیشتر از بیماران- HP بود ($p < 0.001$). اما DH Akbar و همکارانش (۲۰۰۵) تفاوت معنی داری در یافته های اندوسکوپیک بیماران HP+ و HP- پیدا نکردند (۱۶).

همان طور که گفته شد در بررسی هیستوپاتولوژیک تنها میزان تراکم *H.pylori* در تنه و آنتروم معده بیماران HP+ بیشتر از بیماران- HP- بود (یک نتیجه کاملاً بدیهی) و میزان فعالیت کورپوس (corpus activity) در بیماران HP+ کمتر از گروه- HP بود. این در حالی بود که ویژگی های مهم دیگری مثل دیسپلازی یا متاپلازی مخاط گوارشی یا تجمع لنفاتیک در دو گروه تفاوت معنی داری نداشت.

در مطالعه DH و همکارانش وجود هلیکوباکتر پیلوری یک همراهی قوی با بالا بودن Grading گاستریت داشت (۱۶). Debongnie و همکارانش نیز با مطالعه بر روی ۱۵۰ بیمار مبتلا به اولسر پیتیک دریافتند که بیماران HP+ بسیار بیشتر از- HP دارای متاپلازی روده ای (٪۳۵) در برابر (٪۲) و اتروفی مخاط گوارشی (٪۴۵) در برابر Raiha و Kemppainen (۱۱)، اما (۹٪) بودند (۱۶). در نتایج دیگری دست یافتند؛ آن ها با بررسی هیستوپاتولوژیک ۱۳۷ بیمار مبتلا به اولسر پیتیک مشاهده کردند که آتروفی، التهاب آنتروم و متاپلازی روده ای در دو گروه HP+ و HP- تفاوت معنی داری نداشت، اما فعالیت گاستریت در بیماران+ HP بیشتر از بیماران- HP بود ($p < 0.94/9$) در برابر (٪۴۷/۱)، (٪۰/۰۰۱) ($p = 0/001$).

یک مطالعه مشابه در هند نشان داد که فولیکول های لنفوئید (به عنوان یک نشانه مهم از عفونت *H.pylori*)، تغییرات آتروفیک و حتی تغییرات متاپلازیک در آن جمعیت بسیار بیشتر از مطالعه حاضر است (۱۷). این درصد ها می توانند نشان دهنده تفاوت استعداد ذاتی بیماران در هند و یا نوع تماس با عوامل خطرزا در آن ها را با نمونه های از جمعیت ایرانی نشان دهد و نیاز به بررسی های

بیماری های همزمان در بین این دو گروه مقایسه شده است و برخی از آن ها نشان داده اند که مصرف NSAID در بیماران- HP بسیار بیشتر از گروه HP+ است (۱، ۷ و ۱۳). یا در مطالعه دیگری دیده شد که بیمارانی که بدخیمی یا سابقه جراحی داشتند به احتمال بیشتری- HP بودند (۱). برخی از مطالعات نیز نتایج مشابه ما به دست آوردند و به این نتیجه رسیدند که تظاهرات بالینی بیماران HP+ مبتلا به اولسر پیتیک در دو گروه HP+ و -HP تفاوت آشکاری ندارد (۱۰، ۱۳-۱۴).

در برخی از مطالعات دیده شده است که بسیاری از بیماران مبتلا به اولسر پیتیک مدتی پس از این بیماری مبتلا به عفونت *H.pylori* شده اند و یا اینکه شیوع سروپوزیتیویتی از نظر *H.pylori* بعد از تشخیص اولسر پیتیک بیشتر از ۶ ماه قبل از آن بوده است (۴ و ۱۳). همچنین برخی از محققین نقش *H.pylori* را در ایجاد اولسر پیتیک زیر سؤال برده و اظهار می کنند که این باکتری فقط سبب تأخیر در بهبودی اولسر پیتیک می شود (۱۵). شاید علت متفاوت نبودن تظاهرات بالینی بیماران HP+ و HP- مبتلا به اولسر پیتیک یا گاستریت را تا حدی این موارد نسبت داد.

با توجه به اینکه نقش هلیکوباکتر پیلوری در فیزیوپاتولوژی اولسر پیتیک به خوبی روشن شده است، انتظار داشتیم که بیماران HP+ در یافته های اندوسکوپیک و پاتولوژیک تفاوت آشکاری داشته باشند. در بررسی اندوسکوپیک مشاهده نمودیم که از ۹ ویژگی مورد بررسی (شامل اولسر، قرمزی، اروزیون، فیشر، انسداد و ...) تنها وجود زخم در بیماران HP+ بطور معنی داری بیشتر از بیماران- HP بود (۰/۰۰۱) ($p < 0/001$). این یافته نشان می دهد که عفونت *H.pylori* یک ارتباط قوی با زخم پیتیک دارد، اما متأسفانه در این مطالعه ویژگی های زخم مثل تعداد و سایز آن در دو گروه مورد مقایسه قرار نگرفت. Chu و همکارانش (۲۰۰۵) در مطالعه خود مشاهده کردند که بیماران HP- اولسر های متعدد و دارای سایز بزرگ تر نسبت به بیماران HP+ دارند (۱). Debongnie و همکارانش (۱۹۹۶) نیز دریافتند که اولسر های پیتیک در افراد HP+ بیشتر منفرد هستند و در انحنای کوچک معده قرار دارند.

Shimatani T, Hyogo H, et al. Prevalence of *Helicobacter pylori* infection, endoscopic gastric findings and dyspeptic symptoms among a young Japanese population born in the 1970s., *J Gastroenterol Hepatol.* 2005; 20(9): 1352-1357

10. Boulos PB, Botha A, Hobsley M, Holton J, Oshowo AO, Tovey FI. Possible absence of *Helicobacter pylori* in the early stages of duodenal ulceration. *QJM.* 2002; 95: 749-752

11. Debongnie JC, Burette A, Glupczynski Y, De Prez C, De Koninck X, Donnay M. Stomach ulcers and *Helicobacter pylori*. Clinical, endoscopic and histological characteristics. *Gastroenterol Clin Biol.* 1996 Feb; 20(1): 15-9.

12. Wei Z, Ying L, Wen G, Mengnan Z, Yali Z. Rome III Criteria Cannot Distinguish Patients with Chronic Gastritis from Those Functional Dyspepsia Patients. *Helicobacter.* 2014; 19 (2): 124-128

13. Meucci G, Di Battista R, Abbiati C, Benassi R, Berti L, Bortoli A, et al. Prevalence and risk factors of *Helicobacter pylori*-negative peptic ulcer: a multicenter study. *J Clin Gastroenterol.* 2000; 31: 42-47

14. Freston JW. *Helicobacter pylori*-negative peptic ulcers: frequency and implications for management. *J Gastroenterol.* 2000; 35(Suppl): 29-32

15. Xia HH, Phung N. Demographic and endoscopic characteristics of patients with *Helicobacter pylori* positive and negative peptic ulcer disease. *Med J Aust.* 2000; 173(10): 515-9

16. Akbar DH, Eltahawy AT. *Helicobacter pylori* infection at a university hospital in Saudi Arabia: prevalence, comparison of diagnostic modalities and endoscopic findings. *Indian J Pathol Microbiol.* 2005; 48(2): 181-5

17. Saha DR, Datta S, Chattopadhyay S, Patra R, De R, Rajendran K, et al. Indistinguishable cellular changes in gastric mucosa between *Helicobacter pylori* infected asymptomatic tribal and duodenal ulcer patients. *World J Gastroenterol.* 2009 Mar 7; 15(9): 1105-12.

تكميلي دارد.

مطالعه حاضر نشان داد که بیماران مبتلا به اولسر پپتیک و یا گاستریت در دو گروه HP+ و - HP از نظر تظاهرات بالینی تفاوت قابل توجهی ندارند، اما در اندوسکوپی این بیماران احتمال مشاهده زخم بیشتر است همچنین این بیماران از نظر هیستوپاتولوژی به جز بیشتر بودن تراکم باکتری، از سایر جهات مشابه‌اند. با توجه به این مطالعه، نمی‌توان تنها با در نظر گرفتن علائم بالینی و تشخیص اولسر پپتیک یا گاستریت این طور قضاوت کرد که بیمار مبتلا به عفونت *H.pylori* است، بلکه بررسی بیمار از نظر عفونت *H.pylori* قبل از شروع رژیم ریشه‌کنی آن ضروری است.

منابع

1. Chu KM, Kwok KF, Law S, Wong KH. Patients with *Helicobacter pylori* positive and negative duodenal ulcers have distinct clinical characteristics. *World J Gastroenterol.* 2005; 11(23): 3518-3522
2. Kuipers EJ, Thijss JC, Festen HP. The prevalence of *Helicobacter pylori* in peptic ulcer disease. *Aliment Pharmacol Ther.* 1995; 9 (Suppl 2): 59-69
3. Bytzer P, Teglbaerg PS. *Helicobacter pylori*-negative duodenal ulcers: prevalence, clinical characteristics, and prognosis--results from a randomized trial with 2-year follow-up. *Am J Gastroenterol.* 2001; 96: 1409-1416
4. Ciociola AA, McSorley DJ, Turner K, Sykes D, Palmer JB. *Helicobacter pylori* infection rates in duodenal ulcer patients in the United States may be lower than previously estimated. *Am J Gastroenterol.* 1999; 94: 1834-1840
5. Quan C, Talley NJ. Management of peptic ulcer disease not related to *Helicobacter pylori* or NSAIDs. *Am J Gastroenterol.* 2002; 97: 2950-2961
6. Cheung J, Goodman KJ, Girgis S, Bailey R, Morse J, Fedorak RN, et al. Disease manifestations of *Helicobacter pylori* infection in Arctic Canada: using epidemiology to address community concerns. *BMJ Open.* 2014 Jan 8; 4(1): e003689. doi: 10.1136/bmjopen-2013-003689.
7. Kemppainen H, Raiha I, Kujari H, Sourander L. Characteristics of *Helicobacter pylori*-negative and -positive peptic ulcer disease. *Age Ageing.* 1998 Jul; 27(4): 427-31
8. Hobsley M, Tovey FI, Holton J. Precise role of *H pylori* in duodenal ulceration. *World J Gastroenterol.* 2005 June 21; 11(23): 3518-3522
9. Saeki T, Inoue M, Tazuma S, Horikawa Y,

Association between *Helicobacter Pylori* infection and clinical symptoms, endoscopic and histologic findings in patients with peptic ulcer and gastritis

Mehrdad HaghAzali, MD, Gastroenterologist, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
haghmehr@yahoo.com

***Ali Kabir**, MD, MPH, PhD of Epidemiology, Minimally Invasive Surgery Research Center, Department of Community Medicine, School of Medicine, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran (*Corresponding author). aikabir@yahoo.com

Tina Shooshtarizadeh, MD, Assistant Professor of Pathology, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. tinashooshtarizadeh@gmail.com

Mohammad Ali Karimi, MD, Radiologist, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran. mkarimidr@yahoo.com

Mohammad Ebrahim Ghamarchehreh, MD, Gastroenterologist, Baqiyatalla University of Medical Sciences, Tehran, Iran. meg.chehreh@gmail.com

Abstract

Background: Considering the portion of *H. Pylori* negative cases among patients with peptic ulcer and probable role of factors others than *H. Pylori* in this disease, we compared clinical symptoms, endoscopic and histologic findings of cases with and without *H. Pylori* infection to evaluate the association between these findings and *H. Pylori*.

Methods: In this cross sectional study, 166 patients with gastrointestinal complaints suggesting peptic ulcer, gastritis and other gastric or duodenal disorders referring to gastrointestinal clinic of Taleghani Hospital underwent upper endoscopy and according to the culture of biopsy sample were divided to *H. Pylori* positive and negative groups.

Results: There were 86 in HP+ (case) and 80 patients in HP- (control) group. Mean age and gender percentage was not statistically significant between them. Only pain due to hunger had statistical significant difference ($p=0.01$) between cases and controls (7.5% vs. zero in cases and controls, respectively). Gastrointestinal ulcer in HP+ cases was higher than HP negatives according to endoscopic findings (17.4% vs. 1.3%, $p< 0.001$). Multiple logistic regression showed HP is independently associated with observing ulcer in upper endoscopy ($OR=16.69$, 85% CI: 2.1, 129.57; $p=0.007$).

Conclusion: We cannot assume cases as HP+ only by relying on clinical symptoms and diagnosis of peptic ulcer or gastritis. Evaluation of patient for HP before eradication regimen is necessary.

Keywords: Dyspepsia, *H. Pylori* infection, Clinical symptoms, Endoscopic findings, Histopathologic findings